

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечественния фронт ТЪРНОВО

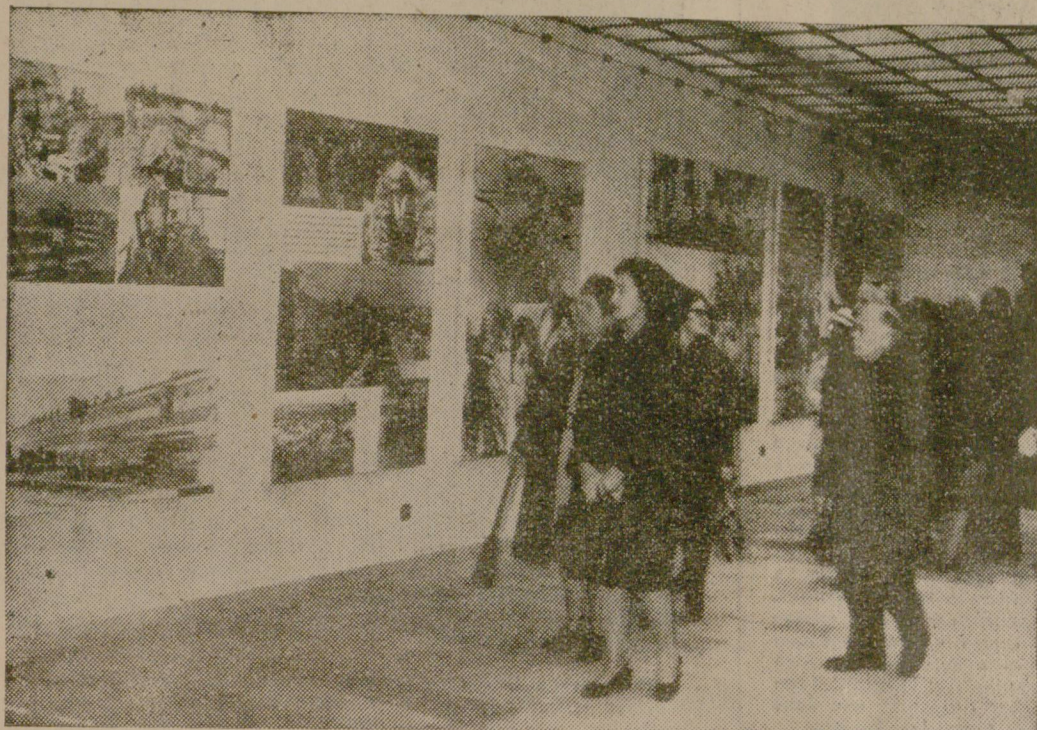
Брой 149 Вторник, 12 декември 1972 г.

(3269)

Цена 2 стотинки

Год. XXIX

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Заслужен интерес сред стотиците посетители буди наскоро откритата във Велико Търново изложба „50 години СССР“.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

На вниманието на ДСО „Балканкар“

ЗА КОНЯ, КАМШИКА И ... БУКАИТЕ

Успокоява ли „златната среда“? ● Стига ли само ентузиазъм за едно тъй нужно производство? ● Какви са перспективите пред завода за палети „Метал“ — Велико Търново

„Палетизацията определя насоката на съвременното развитие на техническия прогрес във вътрешнозаводския транспорт, механизацията на

ТРУД СЛАВА-72

Изпълнили своите годишни насрещни планове:

ПРЕДПРИЯТИЯ

Фабрика „Васил Мавриков“ — Велико Търново с директор Иван Трифонов.

ЦЕХОВЕ

Стерилен цех към консервна ф-ка „П. Цанков“ — Горна Оряховица с началник Георги Панайотов, паркетен цех към ДДЗ „Д. Благоев“ — Велико Търново с началник Тодор Барменов и цех за стабилизирани бутилки вина към Винарския завод в Лясковец с началник Димитрина Боева.

СТАНЦИИ И КЛОНОВЕ

Районна станция на съобщенията в Горна Оряховица с началник Христо Господинов, ПТ — станции в Балван, Беляковец, Присово, Деляновци, Яковци, Павел и Сашево с началници Пеню Кънев, Роза Енева, Янка Петрова, Мария Стефанова, Христина Христова, Мария Христова и Георги Илиев, втори и трети клон на ПТ — станции в Севцов с началници Стефан Маринова и Петра Гавраилова.

ГРУПИ, БРИГАДИ И КОЛЕКТИВИ

Промислено-монтажната група във Велико Търново с началник Димитър Блъсков, групата на техническия ръководител Рачо Петров от Жилищния строителен район във Велико Търново, авторизиранията бригада към ДЗС — Церово кория с бригадир Христо Гюзелев, производител Илия Момчилов в Капиново към ДЗС — Церово кория, отделите „Обущарски“ и „Мотосервиз“ към филмала за биговски услуги в Долна Оряховица с отговорници Христо Коначкиев и Борис Панов, колективът за дребна железария към ДСО „Търговия на едро“ — Горна Оряховица, в състав Марин Йорданов, Елена Семчева и Евдокия Радева.

ИНДИВИДУАЛНИ ПЪРВЕНЦИ

Тодор Енев, Александър Христофоров, Иван Тодоров, Христо Маринов, Цочо Ангелов, Илия Димов, Николай Иванов — водачи от автостопанство „Пътнически превози“ — Велико Търново.

складовото стопанство и то варо-разтоварните работи при извънзаводския транспорт. Това лаконично и ясно отразява делението спря вниманието ми още на първата страница в каталога, издаден с помощта на ДСО „Балканкар“ от завода за палети „Метал“ — Велико Търново.

И естествено в разговора с директора Русан Цонев най-напред стана дума за плана в края на годината. За единнадесет месеца той е изпълнен 100,3 процента. Малко-се учудих, че тази цифра се отнася за единственото предприятие в страната, натоварено да определя насоката на съвременното развитие на техническия прогрес. Някои могат да ме упрекат в черногледство. Наистина — изпълнили са си плана хората, не трябва да се критикуват. Че не са дали голямо преизпълнение — не е толкова важно. „Златната среда“ съвсем не е лошо място.

Но въпросът е там ли му е мястото на завода за палети? Колективът е сплотен и ентузиазирани. Разработен е технологичен проект за 1973 година, който включва преустройство на съществуващите производствени мощности. За да се отговори на непрекъснато растящите нужди на промишлеността, ще започне серийната изработка на осем нови вида палети.

И всичко това ще стане на базата на съществуващия обем, който по насрещен план се равнява на 3440 000 лева. Не се предвижда увеличаване нито за следващата година, нито до края на петилетката. Нещо повече — ръководството на обединението се ко леба да даде и това не смиего.

— Имаме възможност да даваме далеч по-голям производствен обем — сподели с болка директорът. — Въпреки лошите условия, които предлагат твърде неудобства за нас работна площадка. Вече сме в чертите на града. Бившите помещения на кооперацията „Метал“ просто не побираят обемистите палети. Бояджийските операци все още се извършват на открито. Въпреки всичко — уверени сме, че можем. Но... за нас не достига метал, няма предвидени капитални възможности за строеж. Наистина основното производство на обединението са електрокарите, моторите, телефоните. Но знаете ли, че ако засега в общи линии задоволяваме вътрешнозаводския транспорт в страната с палети, то сме много далече от деня, когато ще задоволим макар и отчасти магистралния транспорт.

Годишният план ще изпълним около 27 декември, но пак съвсем малко над стот процента. Предвиждаме да дадем обем 3 450 000 лева. Но тези 10 000 лева преизпълнение ще бъдат изключително за сметка на икономията на метала при разкрояването му и намаляването на брака.

Слушах и неволно си спомних за онзи кон, който спянал с букан и след това го шибали да върви по-бързо. Не е ли време да се обърне по-голямо внимание на едно перспективно предприятие? И да се направи така, че то наистина да дава своя реален принос за осъществяване на партийната политика за ускорение на техническия прогрес?

Веселин ДОЛЧИНКОВ

Огнище на народна просвета

100 години читалище „Надежда“ — с. Лесичери

Жителите на Лесичери чест вухаха в сряда вековния юбилей от създаването на своето читалище. Вечерта се състоя общоселско тържество по събрание.

Доклад за 100-годишния път на развитието на читалището прочете Петър Лефтеров, дългогодишен читалищен деец.

През 1872 г. Матей Преображенски, Бачо Киро и други революционери, заедно с учителя Димитър Георгиев Белякованина, основават читалище „Селска радост“. Начело на него застава просветният и с буден революционен дух поп Георги Банчев. През 1886 година читалището се преименува „Надежда“ и носи това име до днес.

През годините на фашистката диктатура читалището е мястото, където се събират комунисти и комсомолци. Тук в малката читалищна сбирка около разномислята, хората слушат тайно новините на радиостанция „Христо Ботев“, читалищните активисти подготвят писмото „Под игото“, „Хъшове“, „Калин Орелът“, „Триешков“, мечтаят за бъдещите дни. След народната победа читалището получава пълен простор за действие, разгръща огромно масово-политическа работа за укрепване на народнодемократичната власт, за изграждане на ТКЗС.

Приветствие към читалището-юбиляр поднесе Първан Илиев, председател на Окръжния комитет на борбата против фашизма и капитализма. Васил Василев, секретар на Окръжния съвет за изкуство и култура, връчи почетен адрес от името на Окръжния народен съвет и ОСИК и прочете указ на Държавния съвет за награждаването на читалището с орден „Кирил и Методий“ — първа степен и за отличаване на активни читалищни дейци.

Бяха поднесени подаръци от името на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет, от името на Окръжната народна библиотека и от землеческото дружество във Велико Търново. Художествените колективи на читалището-юбиляр и ансамбълът на Окръжния народен съвет изнесоха богата концертна програма.

Емилия ГУГОВА

Трудовият човек — в центъра на културната дейност

Сред многобройните прояви и инициативи пред Втория конгрес на българската култура по своята голяма значимост се откроява срещата на БКП с представителите на художествено-творческата интелигенция, която се състоя в сряда. Това бе един разговор за набелязване на основите на бъдещата дейност за ръководене и обогатяване духовния живот на трудещите се.

Срещата бе открита от секретаря на Окръжния комитет на Партията Димитър Петров. Председателят на Окръжния съвет за изкуство и култура Димитър Минчев направи преглед на дейността на културния фронт в окръга и успехите на културните институти и творческите организации за периода между Първия и Втория конгрес на Българската култура.

С подчертано отношение и грижа към обсъжданите проблеми много от присъстващите споделиха мисли и предложения за още по-цялостно обхващане, направляване и обогатяване на културните прояви.

В своето слово първият секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов подчерта, че особено място, което заемат Велико Търново и окръгът в развитието на националната култура, поставя изключително високи изисквания пред нашите културни институти и художествено-творческата интелигенция. Безспорен е фактът, че след Постановление на Министерския съвет за развитие на Велико Търново във всички сектори на културния живот навлязоха млади и талантливи специалисти. Просторът за творчески изяви се разшири. Но същевременно, каза той, изникна необходимостта да се намерят по-богати форми и средства, чрез които да се създаде жив интерес у трудещите хора към културните прояви.

Трябва да се положат още по-големи усилия за разширяване на културната дейност. Ярките произведения на литературата и изкуството, изяви на художествената самодейност, ценностите на

историческите музеи и паметници да достигнат до всеки трудов човек, за да възпитат у него чувство на достойнство и гордост, че е творец на велико съвремие.

Петранна ДИМИТРОВА

Скъпи гости

В неделя във Велико Търново пристигнаха над 300 комсомолци — млади механизатори, животновъди и други млади специалисти от Алтайския край. Автопътят е организиран от Ленинския комсомол в чест на 50-годишнината от създаването на съветската държава. С него пристигна и секретарят на ЦК на ВЛКСМ Василий Ярошевцев.

Вчера скъпите гости разгледаха старопоселския град и се запознаха с неговите исторически забележителности. След това др. Ярошевцев има среща със секретаря на Окръжния комитет на Партията Никола Василев. Бяха разменили мисли за постиженията на нашето селско стопанство и за проблемите, които стоят пред селската младеж в окръга.

(Соб. инф.)

Полтавската комсомолска делегация отпътува

В сряда делегацията на Областния комитет на Комсомола в Полтава има среща с работници от Окръжния комитет на Партията и на Окръжния комитет на Комсомола. Срещата бе ръководена от секретаря на Окръжния комитет на Партията Никола Василев.

На нея водачката на делегацията Светлана Просеник, секретар на Областния комитет на ВЛКСМ, говори за проблемите, които решават сега съветската младеж за изпълнението на деветата петилетка, за работата на Областната комсомолска организация в това направление. След това тя отговори на зададените ѝ въпроси и сподели опита на Областната организация по набирането на млади кадри за строителството, за политическата просвета сред пътуващата младеж.

В неделя на обед делегацията отпътува за родината си.

(Соб. инф.)

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

ТРУДОВА ПРОСЛАВА
НА ВСЕНАРОДНИЯ ПРАЗНИК

МОСКВА, 11 декември (Кор. на БТА). — За изграждането на втория етап на Западносибирския металургичен комбинат — едно от най-големите предприятия от този род в света — се трудят повече от две хиляди строители и монтажници. Сега се работи по съоръжаването на втория конвертерен цех. Като е известно, основното направление в развитието на съветската металургия е конверторното производство. Един конвертерен агрегат произвежда толкова стомана, колкото сега произвеждат заедно 15-те мартеновски пещи на Кузнецкия металургичен комбинат. В СССР работят десет крупни конвертерни цеха, които дават над 20 на сто от производството на стомана.

Бъдещият Западносибирски конвертерен цех ще бъде най-мощният в страната. Отначало ще бъдат въведени в експлоатация два конвертора, а след това се предвижда изграждането и на още два. Тежестта на отливката във всеки конвертор ще бъде 350 тона.

Създаването на такъв коловален металургичен агрегат е дело на усилен труд на многобройни колективи. Проектрането извършиха над 700 специалисти. Заедно с тях работиха и още 27 други проектиращи и конструкторски организации. Между тях се разгоря истинско творческо съревнование — проектирането бе завършено за малко повече от една година, което редица експерти считат за изключителен успех.

САЛВАДОР АЛИЕНДЕ ПРИСТИГНА
В КУБА

ХАВАНА, 11 декември (Кор. на БТА). — Късно снощи президентът на Чили Салвадор Алиенде пристигна на официално посещение в република Куба. Той беше посрещнат изключително тържествено и сърдечно. Двадесет и един оръдейни салюта възвестиха стъпването му на кубинска земя. На летнището до посрещнат високост гост бяха дошли министър-председателят на революционното правителство на република Куба Фидел Кастро, президент Освалдо Дортикос, министърът на революционните въ

оръжени сили майор Раул Кастро и много официални лица. Въпреки късния час няколко хиляди работници и служители приветстваха официалния кортеж по 20-километровия път от летището до центъра на столицата, украсена с кубински и чилийски знамена и приветствия към високост чилийски гост. Алиенде и при дръжавните го лица ще останат в Куба до четвъртък, 14 декември. Предвижда се в сряда на площада на революцията в Хавана да се състои голям митинг на чилийско-кубинската дружба.

БЪЛГАРСКА ПРОСВЕТНА ДЕЛЕГАЦИЯ
В КУБА

ХАВАНА, 11 декември (Кор. на БТА). — В столицата на Куба вчера пристигна българска просветна делегация, начело със заместник-министъра на народната просвета инж. Ани Спанчева. В продължение на 10 дни българските просветни дейци ще посетят различни провинции на страната, където ще разгледат учебни за-

ведения и ще се запознаят с принципите, организацията и успеха на образователната система в Република Куба. Членовете на делегацията ще имат срещи с представители на Министерството на просветата, по време на които ще обменят опит по различни аспекти на образованието.

ЗАПОЧНА СТАЧКА НА ПЕРСОНАЛА НА ЕИО

БРЮКСЕЛ, 11 декември (БТА). — В Брюксел започна, както беше обявено още в сряда, деветдневната стачка на персонала към европейската икономическа общност. Решението за стачката бе взето миналата седмица, чрез референдум, в който участваха 87 на сто от служителите — членове на комисиите и др. — на Общия пазар.

В стачката участвуват шест от десетте хиляди души персонал в ЕИО. Служителите на стаяват да им бъдат увеличени заплатите.

НАКРАТКО

● **ЛОНДОН.** Индийският печат отбелязва, че през последните десет години обемът на индийско-полската търговия е нараснал пет пъти и сега е 500 милиона рупии.

● **КАИРО.** По случай седмичната на културата в Тунис пристигна 155-членна алжирска културна делегация.

● **ХЕЛЗИНКИ.** По покана на германската единна социалистическа партия днес за ГДР замина делегация на финландската комунистическа партия начело с председателя на партията Аарне Сааринен.

● **ЛОНДОН.** Вчера към обед от центъра на Буенос Айрес е бил отвлечен от неизвестни лица Роналд Гроув, генерален директор на филмала на английската компания „Уест“ в Аржентина.

● **ТОКИО.** Японските борци за мир организират антивоенна демонстрация в района на американската военновъздушна база Татикава.

● **БОН.** Днес отпътува от Бон за Пекин западно-германска делегация, водена от посланика при Министерството на външните работи Петер Хермес.

● **ВИЕНА.** С около 2300 души се увеличи броят на абонатите за вестник „Фолксрихт“ — орган на Австрийската комунистическа партия.

● **АНКАРА.** Гюнтекин Оркут, директор на турската телевизия, е починал вчера от сърдечна криза на 43-годишна възраст.

● **АНКАРА.** Турска парламентарна делегация начело с председателя на парламента Сабит Осман Авджъ отпътува днес на посещение в Чили.

● **БЕЛГРАД.** Днес председателят на Съюзната скупщина на СФРЮ Милан Тодорович замина на петдневен официално посещение в Ан-

Изложба на художници-самолейци

В чест на Втория конгрес на културата от 5 до 15 т.м. градският съвет за изкуство и култура и музеят „Иларион Макарипопоски“ в Елена организират трета изложба на еленските художници-самолейци.

Изложбата беше открита от председателя на градския народен съвет Никола Никифоров. В нея участвуват със свои творби художниците-самолейци Сана Савов, Стамо Петков, Иван Стефанов, д-р Константин Демос и други.

Кирчо ВАСИЛЕВ

Нашата дружба ще се разширява и укрепва

От няколко дни гост на драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново и града беше Народният театър на град Ниш, Югославия, който изнесе в града две представления на пиесата „Ивкова слава“, по романа на Стефан Сремац. Вчера, непосредствено преди отпътуването, на гостите за родината им, представител на редакцията се срещна и говори с директора на Нишкия народен театър Иван Вучкович, който сподели:

— Напълно оправдано на ричатے Велико Търново най-хубав град. Той е не само история, но и настояще и бъдеще. Великотърновчани са

хора сърдечни, с богата душевна красота. Нашият ансамбъл е възхитен от публиката, за която ние преминахме граници, за да донесем веселие и радост. Отнасяме най-добри впечатления от нашето гостуване във Велико Търново и България и се надяваме, че нашата дружба ще се разширява и укрепва.

Благодарим на ръководителите на Велико Търново, на вашата чудесна публика, на ръководителите на предприятията, които ни организираха вълнуващи срещи, на нашите колеги от драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“.

До скоро виждаме в Ниш!

ПРЕКРАСНИ КЪЛНОВЕ НА КОМУНИСТИЧЕСКОТО САМОУПРАВЛЕНИЕ

Тази вечер в клуба на V квартал в Свищов беше организирано, Отечественофронтът дойдохме тук, за да обсъдим дейността на другарския съд, да приемат мероприятия за още по-добра бъдеща работа в борбата с противообществени прояви, против нарушителите на правилата на социалистическото обществено поведение. Гости на отчетно-изборното събрание на другарския съд бяха другарите Илия Кънчев от Националния съвет на Отечествения фронт, Неделчо Ненов, секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт, Невяна Христова, асистент-прокурор.

Председателят на другарския съд Джене Михайлов, ни връща назад, за да разкрие тригодишната дейност на този орган на комунистическото самоуправление. Отчетният доклад задълбочено анализира постигнатото, сочи причините за неблагоприятните резултати, поставя въпросите за бъдещето.

Има с какво да се гордее другарският съд в V квартал. През своето съществуване той е разгледал над 150 дела, а е направено само едно оплакване срещу неговите решения. Повече от делата са за дребни недоразумения, обиди, лоши съседски отношения, клевети, причини вземания. Положителното в неговата работа е това, че над 60 на сто от разгледаните дела са завършили с помирение. Членовете на другарския съд се стремят да извършват превантивна дейност в борбата с противообществени прояви, да възврат обществено-политическата откритост от квартала в решаване на дребните недоразумения в житейското ежедневие.

Изказванията бяха насочени към една цел: да се издигне още повече ролята на другарския съд в квартала. Михаил Гатев, Илия Стоянов, Киря Даманов и други се спираха на някои причини за намаляване на делата в другарските съдилища, говориха конкретно за работата на другарския съд в квартала. Те посочиха, че подпомага откритостта отговори от квартала, а дори и ръководители проявяват равнодушие към забелязани противообществени прояви, не сигнализируют, не вземат мерки за тяхното премахване. А всички заедно, цялата обществено-политическа сила трябва да води борба, за да не се допускат в района противообществени прояви, да не се нарушават правилата на социалистическото обществено поведение.

В изказванията си другарите И. Кънчев, Н. Ненов и Н. Христова дадоха положителна оценка за работата на другарския съд в квартала, отговориха на поддигнатите въпроси, спираха се на бъдещите задачи на другарските съдилища — прекарване кълновете на комунистическото самоуправление.

Съби ПРОКОПИЕВ

В ести от Овча могила

Ръководството на ТКЗС в Овча могила на свое заседание реши и тази година, както и през миналата, да бъде осигурена платна закуска на всички ученици. Всички родители-кооператори са много доволни от грижите, които се полагат от ръководството на нашата кооператива за техните деца и това ги вдъхновява за изпълнение и преизпълнение на изпитания пазар.

През пролетта на тази година започна строежът на пристройка и разширение на училището в селото, за да могат да бъдат поставени в него всички деца от двете села на обединената община. С тази задача се зае група от наши местни строители работници, под ръководството на стария строител Коста Цвятков. През цялото време всички строители работиха с голямо усърдие и напредък големите трудности можаха да завършат строежа до пролет.

Петър ПАНЧЕВ

Дирекцията на националния парк-музей

„Шипка-Бузлуджа“ — Казанлък

о б я в я в а

КОНКУРС ЗА НАУЧНИ СЪТРУДНИЦИ I—III степен по: история на българското възрождане — I място и по нова българска история (1878—1918 г.) — I място.

Срокът за подаване на документи е два месеца от публикуването на обявлението в Държавен вестник (брой 83-20 октомври 1972 г.). Кандидатите да отговарят на законните изисквания. Справки и документи в дирекцията на Националния парк-музей „Шипка-Бузлуджа“ — Казанлък, ул. „Кирил и Методи“ 11, телефон 24-95.

ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА ДВАМА ХУДОЖНИЦИ

Неотдавна в Горна Оряховица беше открита изложбата на з. х. Васил Стоилов и Асен Момчев. Двама автори — две усещания в изобразителното изкуство, два възгледа на виждане.

Има художници, които възлизат със своя пластичен език, със своя сочен колорит, но има и художници, които носят в себе си традицията на своя народ, за да сплотят в платната си държата на вековната култура на нацията, дълбоко осмисляйки личния си стил и почерк. Такава художник е и Васил Стоилов, чието изкуство ни разкрива един особен свят, населен с хора от народа, неподправени и богати като земата ни, свят, изпълнен с родна атмосфера, оригинален с емоционалността и едновременно с красивата сдържаност на българина.

Завършил Художествена академия през 1927 година като ученик на проф. Цено Тодов,

Васил Стоилов бързо и активно налага своя естетически възглед, а резултат на което чрез спечелен конкурс през 1929 година заминава за Париж, където преминава четири години, излага с успех в салоните на „Гран Пале“ и „Фигаро“. В този период получава званието „Маншон онорабл“ за картината „Селянинът със стомната“ и паричната награда от френското Министерство на просветата.

Завърнал се през 1932 година в родната България, Стоилов ентусиазирано се включва в прогресивното движение на художниците от тридесетте години (стилистичните особености на тази група художници подчертават яркостта на реалистичния тенденция в нашето младо изкуство). Тези години са особено динамични за твореца: усвоява първите си самостоятелни изложби в София, Пловдив, Варна, а по-късно взема участие във всички общи художествени изложби, организиран от СБХ. Участва в представителните колективни манифестации на българското изобразително изкуство в Москва, Будапеща, Варшава, Атина, Западна Германия, бие на път във Венеция. Негови творби се намират в Националната галерия в София, в Софийската градска галерия, във всички галерии в страната, в много частни колекции у нас и в чужбина, в музеите „Карнавал“ в Париж, „Галерия д'арта модерна“ във Венеция, в Америка, Япония.

Васил Стоилов е художник с извънредно богат натуралистичен и извънредно богат натуралистичен работен външен вид. Работи във всички жанрове на живописата и за нас е особено сложно да го характеризираме като художник на фигуралната композиция, пейзажа или като майстор на портрета.

Достигнал до свой неповторим личен стил с характерния за него акварелен метод, във всяка от картините му се усеща любовта на твореца към българското — народната душевност и природата, дълбоко сродство с една битова дейност, в която са уловени най-трайните черти на националния характер.

През целия си извънредно богат и продуктивен творчески път Васил Стоилов запазва чиста своя облик на изцяло български художник и оставя в нашата художествена култура едно от най-значителните постижения наред с тези на Владимир Димитров — Майстора, Цанко Лавренов, Иван Лазаров, Иван Милев и Злати Бояджиев. В този свой свят живее и днес зрял творец със същия пламък работи над новите си платна и със същото будно и младо чувство ни среща сега в уредената камерна за мащабите му изложба.

В изложбата са застъпени пейзажи от Горна Оряховица, Лясковец, Елена, портрети на Г. Димитров, Сидер войвода, баба Недовица, моменти от герман с медоната — лангосов на цялото му творчество.

Свой дял и място в тази изложба заема и художникът Асен Момчев. И като че ли това участие идва да разобличи с пластика на маселените бои и допълни с нови сюжети от Горна Оряховица и Велико Търново изложбата. Завършил художествена академия в София в курса на професор Стефан Иванов през 1931 година, дълги години след това учителствал, работил като асистент в Художествената академия и старши преподавател в Великотърновския университет. Името на Асен Момчев е свързано и с написаното на ценни теоретични студии в областта на методиката по рисунка — плод на дългогодишния му педагогически опит.

Наред със своите интереси в областта на педагогиката, Асен Момчев е вземал активно участие и в художествената живот в страната, уредил 13 самостоятелни изложби. Негови картини се намират в художествените галерии у нас и в чужбина.

Уредената от градския съвет за изкуство и култура — Горна Оряховица, изложбата е една ценна културна изложба на двамата талантливи български художници в дните преди Втория конгрес на културата.

доц. Александър ТЕРЗИЕВ

ПРОДАВАМ спешно къща, център Велико Търново, „Велчова заграда“ 10. 2-2

Портрет на Сидер войвода от з. х. проф. Васил Стоилов

Достойно представяне на хор „Царевец“

Блестящо представяне! Това е най-точното определение за участието на представителния хор „Царевец“ при читалище „Надежда“ — Велико Търново в тържествен концерт на самодейните колективи — лауреати на международни конкурси и фестивали през 1972 г., който се състоя на 2 декември г. г. в софийската зала „България“. Безспорен бе успехът на хористите от Велико Търново с диригент Върбан Рангелов.

Хорът се представи с двата си състава — женски и смешен, които спечелиха първо и второто място на Международния хор конкурс в Ланголен, Англия. Женският хор изпълни две песни: „Магазин за мечти“ от Дж. М. Лойд и „Слана падна, Гане“ от Добри Христов, а смешният: „Тържествена ода“ от Хендел, „Дилманов дилбер“ от Кр. Кюркчийски, „Ленин е винаги с теб“ от С. Туликов и на „Бис“ — „Комунистическа“ от Д. Петков.

Не би могло да се каже, кой от двата състава, изпълнението на коя песен или коя страна от изпълнението даде най-голям принос за блестящото представяне. Всичко беше така изискано, така цялостно и съвършено оформено от диригент и хористи, така ентусиазирано поднесено, че заслужиха и пред софийската публика оня „отличен“, който вече беше получен в Ланголен.

Успехът има много показател. Ще се спрем само на три — може би най-важните, изпълнението, отклика на слушателите и мнението на специалистите.

Изпълнението на цялата концертна програма показва високи певчески качества на двата състава: великолепна звучност, красота на тона, висока музикалност, изискана динамична линия, безупречна чистота на интонацията, завидна певческа техника, реагиране и в най-малките детайли на изискванията на диригента.

Вторият показател за голямия успех на великотърновския хор беше публиката. Още от началните звуци на изпълнението тя почувствуваша, че на сцената е голям хор. А изкуството сродява. Слушателите почувствуваха хора близо до тях. Тази близост, радост, естетическо удовлетворение те парализира с топли, продължителни и възторжени аплодисменти след всяка песен. Не е ли показателно, че единствен бис, изпълнен на концерта след многократно настояване на публиката, беше на великотърновци!

Радостно беше да се чуе и компетентната оценка на видния български композитор и деятел на хорното изкуство, народния артист проф. Георги Димитров:

— Представянето на великотърновския хор на този

концерт е изненада не само на концертата. То е изненада в нашия музикален живот в общо. Създаден е голям хор, с прекрасна звучност, широка амплитуда и великолепна изразителност, хор, който може да представи достойно наше музикално изкуство във всички части на света. Този хор е направил огромен скок. Изкуството му е равностойно на изкуството на един първокласен професионален театър, на една отлична филхармония, на една опера.

Проф. Георги Димитров изрази не само своето, но и мнението на столичната музикална обществено-политическа организация.

— Вие трябва да дойдете в София и да изнесете в тази зала самостоятелен концерт. Имате какво да покажете!

Нека се надяваме, че пожеланието на проф. Георги Димитров в скоро време ще бъде осъществено.

Георги ГЕОРГИЕВ

ПРОДАВАМ етаж, „Поборническа“ 117 — Велико Търново — Ценов.

2-1

ИЗГУБЕНА е библиотечна собственост на Стефан Вълков — Никопол.

ПРОДАВАМ двоенно място 1.7 дка — с. Шемшево. Справки Иван Рашков Иванов — II-ра юридическа консултация — Велико Търново.

ПРОДАВАМ спешно „Запорожеч“ — стар модел, Никопол — Ефремиев.

Научноизследователски и проектно-конструкторски институт по битово обслужване и комунално стопанство — филиал Велико Търново, ул. „Тригълна“ 51.

т ъ р с и

да назначи: ШЛАЙФБИСТИ МАТРИЧАРИ ФРЕЗИСТИ СТРУГАРИ КОНСТРУКТОРИ Заплащане по тарифа плюс 40 на сто премии.

2-2

Снежина ПОПОВА

Незазимиено зазимяване

Вместо да свършва, ремонтът започва сега

- Докога лошо стопанисване на фуражите
- Кой трябва да вземе мерки

В почти всички АПК, ТКЗС и ДЗС още през август и септември са разработени и приети планове по зазимяването на животните, съхранението на фуражите и подобряването на битовите условия на животното в зимата. Но при проверките на Окръжния комитет за държавен контрол и комитетите за народен контрол се установи, че в сравнение с миналата година се изоставя из изпълнението на тези планове.

В ДЗС — Константинов ремонтът на оборите е в началото си. Не са ремонтирани вратите и заравнените полове на краевефермата и телчарника. В ТКЗС — Драганово по вина на завеждащ-фермата Илко Андон, при наличие на достатъчно работна ръка, не са препоръчани и ремонтирани слямените навеси на овчарниците и има опасност те да се съборят. Подобна е картината и в ТКЗС — Вързулица. В краевефермата в Русалия гражданите са затънали в кал, в която животните затъват до колене. Това може да се види и в Хотница, Лесичери, Нова Върбовка и другаде, където гражданите не са сафитирани или диментирани. В ТКЗС — Водолей асфалтирането е започнало още през май, но по вина на Междооперативното строително предприятие — Велико Търново не е завършено и досега. Изоставя се и с новото строителство в Беброво, Елена, Капиново, ДЗС — Свищов и другаде. Не са завършени и преустроени краварникът за сухостойни крави в Лозен, свинарникът в Червенец, краварникът в Червенец и др. Това изоставя не е и една от причините за голямата пренаселеност особено при кравите, младите телета и овцете.

Във всички проверени от народните контролери стопански дворове и особено в овчарниците, оборските тор е разхвърлян и не се вземат мерки за изловяване и използването му. По полните или в стопанските дворове във Водолей, Хотница, Русалия, Беляковец, Коевци, Драганово и др. може да се видят безразборно разхвърляни купички оборски тор. Време е и още не е късно ръководствата на стопанствата да вземат мерки за неговото използване.

Фуражът продължава да бъде най-големият проблем за почти всички стопанства. Затова и на много места е направено много за неговото съхранение, изградени са навеси, отводнителни канали, препоръчани са камърите със слама и сено. Така е в Първомайски — 2, Павлене, Костел, Самоводене, Водолей и др. Но не са малко случаите на лошо съхранение и стопанисване на фуражите. В Дичин 150 т

люцерново сено е прибрано мокро и сега е мукля сало, в Горско Калугерово е влошено качеството на 70 т., в Полски Сеновец на 19 т., в Писарево на 19 т., а в Коевци 20 на сто от всичкото сено е похабено. Още по-лошо е състоянието на слямените — в Лозен е развалена 310 т. балирана слама, в Хотница 200 т., във Витовград 100 т. и др. Във Ветренци пък са изгорили слямата на 1850 дка и сега трябва да търсят от другаде. Не е прибран и съхранен даревачик в ДЗС — В. Търново, ДЗС — Сувата, Овча могила, ДЗС — Свищов и др. Въпреки че грубите фуражи са недостатъчни, не се вземат мерки за тяхното обработване във фуражните хули.

Повсеместните проверки показваха, че със зазимяването не всичко е в ред. То ва налага АПК и ТКЗС да вземат спрочни мерки за изпълнение на приетите планове и за преодоляване на изоставянето.

Петър ПОПОВ
зам.-отдел в Окръжния комитет за държавен контрол

При по-голяма съгласуваност

До миналата година огнеупорните тухли за печки се твърдо гориво, които се изработват в КЗ „Мизия“ — Горна Оряховица, бяха пред назначени за ЗГТ „Вулкан“ — Варна. Но тъй като производството на тези печки е пре хвърлено в ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица, тухлите вече се изпращат в този завод.

В последно време обаче за водостикт колектив среща за труднения при монтирането на тухли от 300 мм. Това се дължи на факта, че съществуват отклонения от размерите им. Тъй като в бъдеще обемът на печките в твърдо гориво се увеличава, расте и необходимостта от огнеупорни тухли. Затова в бъдеще е необходима по-голяма съгласуваност между двата завода. Това предполага да намерят „общ език“, за да се осъществи една допълнителна обработка на огнеупорните тухли от 300 мм.

Все още нерешен от двата завода е и проблемът за тяхното извозване и съхраняване. В тези дни в района на завода-производител се намират около 150 тона огнеупорни тухли, които са на открито и се влошава качеството им. Час по-бързо следва двете ръководства да разрешат тези въпроси — дообработката на тухлите, ритмичното им извозване и грижливо съхранение, за да не се затормозва производството на печки за твърдо гориво.

Николай ПУШКАРОВ
инспектор към ККСМ във Велико Търново

БТР за горивни уредби —

Горна Оряховица

обявява

конкурс за научни сътрудници по следните специалности:

1. Промислена топлотехника или топлоенергетика — 2 места
2. Технология на машиностроенето — 1 място
3. Органична или неорганична химия — 1 място [химик или инж. химик]

Кандидатите трябва да имат завършено висше образование по специалността и да не са по-възрастни от 35 години. (Ако имат научна степен 40 години). Кандидатите трябва да представят следните документи:

1. Модел с автобиография.
2. Диплом за завършено висше образование по специалността
3. Характеристика за деловите и политически качества от местоработата, а за младите специалисти, които кандидатстват непосредствено след завършване на образованието си, от съответното висше учебно заведение.
4. Медицинско свидетелство
5. Документ за отбита или уредена военна служба
6. Списък на публикации, изобретения, рационалнизации и други научни и научно-приложни разработки (ако имат такива)

Срок за подаване на документите 24. XII 1972 година в сградата на БТР за горивни уредби — Г. Оряховица, отдел „Личен състав“

Бригадирът Рачо Георгиев Арсов (вляво) от жп депо — Горна Оряховица с успех усвоява ремонта на новите съветски дизелови локомотиви.

Сн.: Кирил ГЕНОВ

„Здрав ли е човек, не бива да стои без работа“

Има хора, които срещаме всеки ден, разговаряме, ще глумим се. Когато ни погледят, търсим ги и сипомняме че сме добри познати, а почти не ги познаваме. Един от тях е и гледачът на телата за уговяване в Джулоница Киро Миланов.

— Шета ли, шета ли, бай Киро? — запитах го вместо поздрав във фермата.

— Тук само работата му е майката, момче. Гледай ги — 70 телата са това, а някога стават и по-много. И всяко трябва да достигне 450 кг тежко. Не е леко, не крия, но с труд и постоянство всичко се постига. Фуражът подготвят от вечерта, а заран идвам в 4 часа и почвам да храня. Поя, почитвам и току виж

обядът дошъл. Думата ми е, че камъкът тежи на мястото си. Много професии съм сменял, докато не се убедих, че най-полезен съм тук.

Някои бят от стопанството и на стари години тръгват по заводите. Та и в стопанството заплатата е добра, стига да залитайш на работа та си и да го обичаш. Други се опитват да ме одумват: „Много се трудиш бе човек, почини си. Къща си направи.“

Момчетата пораснаха. Жена та и тя работи! Чудя им се на ума. Защо мерят всичко с пари. Това знам аз, човек здрав ли е, не бива да стои без работа.

Стоян ЖЕКОВ

Писма до редакцията

ЧАКАМЕ ОТГОВОР, ДРУГАРИ ОТ ДАТ!

Не бих ви безпокоил, другари от редакцията, ако не бях свидетел на един скандален случай, станал на 24 ноември на автогара — Горна Оряховица.

Сутринта в 8.40 ч. отивам на спирката, за да взема рейса за Велико Търново, тръгващ от Горна Оряховица в 8.45 часа. На нея чакаха около 20—25 души пътници, които се спазваха разпореждане да наблюдавам как някой път не се спазва разпореждане то и рейсовите особено от автостанция Велико Търново заминават три-четири минути по-рано, попитах един пътник да не би колата на 8.45 ч. да е заминала. Свързих малко саркастично ми отговори: „Нас, железничарите, ни оправиха и ние се оправихме, но шофьорите и господ не може да ги оправят“. Пътникът беше жп служител.

„Не виждате ли рейсът къде е спрял, продължи той — ей там горе, приказват си вътре шофьорът и кондукторката“.

И наистина рейсова кола БТ 73—71 стоеше на около 30 метра далеч от спирката и там чакаше. Точно в 8.44 мин чух тръгна оттам и дойде на спирката. Отвори само предната врата. Пътниците бяха дисциплинирани и на-каха на задната врата, от която става качването. Но после починаха да блатат, да се блъскат, и да се мчат да влязат само през предната врата, защото задната все още стоеше затворена. Движателят на колата работеше, останата да се качи само Тодора Иванова Пенкова от с. Горски Сеновец, която е на около 65 години. Тя се хвана за вратата на колата, сложи единия си крак на стъпалото, но шофьорът в това време тръгна, колата повлече старата жена и тя падна на тротоара. Само една случайност я спаси да не падне под колететата на рейса. Всички пътници се възмутиха и скочиха от местата си, за да помогнат на старата жена. Шофьорът и кондукторката обаче започнаха по най-безобразен начин да ругаят старата жена, да се карат с пътниците, които защитаваха жената. Водачът на рейса, вместо да види вината си, затова че не ларира колата на местотръгването ѝ от спирката 10 минути преди разпореждането, че не отвори двете врати, че не спря колата веднага, когато жената падна на тротоара, а това стана по викане и на

стояване на пътниците, а кондукторката през това време стоеше най-безобразно, продължаваше да ругае.

Разбира се, пътниците се възмутиха от всичко това, за почнаха да го обвиняват, той обаче заедно с кондукторката отговаряше вулгарно. Не било работа на пътниците да му казват, че трябва да докара колата 10 минути преди тръгването ѝ, не било тяхна работа да го учат, че трябва да отваря и двете врати и тем подобни.

Възрастната жена, която настаняхме в рейса, и седна на седалката до мен, ме попита има ли кръв по лицето ѝ. Помислих се да я успокоя, а тя ми отговори: „Да, иштите на времето не можаха да ме убият, аз и моя свлруг Иван Трифонов от с. Горски Сеновец бяхме ятаци на Горнооряховския партизански отряд, сега този шофьор щеше да ме убие...“

Ето това възмутително държание на шофьора и на кондукторката на рейсова ко

Майсторът на карфиола

За Никола Бонев, бригадир на лозаро-овощарската бригада в с. Драганово от 22 години, казват, че е най-голям майстор по отглеждане на карфиола в целия АПК „Ивайло“. Всяка година на планът при него се изпълнява. С другите културни бригадата му също е много добре.

Бригадата отглежда 160 декара карфиол, от които трябва да получи 170 тона, а вече са набрани над 300 тона от тази ценна култура. Кооператорите от бригадата на Никола Бонев очакват да предадат карфиол за още 10—12 хиляди лева.

Тези дни се срещнах с него. Току-що беше паднал първият сняг. Мислех, че сега той ще е по-свободен за нашия разговор. Оказа се, че съм се излъгал. Един ден преди снега, макар и в дъжд неговите хора са наскелни голямо количество карфиол, а сега го почистват и подготвят за износ. Лошото време не може да ми попречи.

Здрав и енергичен, добър организатор, той от 30-годишна възраст ръководи бригадата. Всеки успех го радва, но и мобилизира. Стремя се да постигне повече — така и работата ще върви, и хората му ще са доволни. Той и сега е пълен със сили и ентусиазъм, макар че е 52-годишен. Само дото за себе си не искам да говоря. Току насочва разговора все за работата на другите — сочи за пример звестните Йордана Кабакчиева и Мария Халваджиева, трактористите Петко Бонев и Ганчо Препликов, усърдните на всички кооператори.

— Той, ако знае за какво го търсите, нямаме да дойде — ми казаха за него. — Дай му на бай Кольо работата, а за хвалбите хич не го търси...

Но и не е нужно да говорим много. Вместо него говорят успехите му, вниманието и уважението, с което се отнасят кооператорите и ръководството на ТКЗС и по-късно на АПК „Ивайло“ към него и неговия труд.

Тодор ЛИЦОВ

БОМБА ГОСПОДИНА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

— 37 —

— За концерта на Гьоринг, вероятно няма смисъл да се говори — забеляза Джон Лорд, като сръбна малко от високата чаша — тази работа е обречена, Гьоринг си е Гьоринг... Е, а Дорнброк си е Дорнброк.

Дигон мълчеше, той не каза нито дума, бавно пийн студена вода — американците бързо научиха германците да поднасят във всички ресторанти вода с лед на обяд.

— Колко ще му дадат? — попита Дигон. — Или все пак ще го обесят?

— Аз не бих се заел да беся войници, които са изпълнявали заповедите на своя командир — забеляза Лорд — Дорнброк е единственият, който не е имал широки връзки с деловия свят в чужбина, той винаги се е ориентирал само към Германия.

— А колко е изстискал той от окупирани страни? — поинтересува се Дигон. — Или това сега не влиза в сметката?

— Защо пък — отговори Джон Лорд. — И това, разбира се, влиза в сметката. Ако искате можете да дадете срещу него писмени показания във връзка с гибелта на вашия брат. — Аз ще приложа тези показания към делото и те ще прозвучат добре на процеса.

— В такъв случай бих ви помогнал да ме запознаяте с разследването по повод гибелта на Самуел.

— Ще се опитаме — отговори Лорд — само че струва ли си да човъркаме нездравели рани?

Дорнброк и Дигон мълчаливо се гледаха един друг. На Дигон му се стори, че сега чува как в джобчето на жилетката трака големият джобен часовник — подарък от Самуел за двадесетгодишния му рожден ден.

— Седнете моля — каза Дорнброк, като посочи с ръка кръглата металическа табуретка.

— Аз на вас ви казвам — седнете! Седнете Дорнброк!

— Нашият разговор няма да потъргне в такъв тон.

— Той ще тръгне именно в такъв тон. Аз съм дошъл при вас като при убиец на моя брат.

„Все пак невъзпитаността е нещастие за американците — помисли Дорнброк, сякаш на железния си креват — и не бива да го виним за това. Все едно е да обвиняваш

— 38 —

бедняка за бедността му“.

— Какви основания имате да ме считате за убиец на вашия брат?

— Ако нямах такива основания, не бих разговарял с вас.

— Преди да помоля охраната да прекъсне вашето посещение, запомнете моля ви, господин Дигон, номерът на сметката в лозанската банка, където преведох вашите четиридесет и три милиона долара на името на Самуел К. Дигон — 78552.

— Аз бих ви прибил още четиридесет и три милиона, ако тогава бяхте спасили живота на Самуел.

— Вие не знаете какво представлява нацизмът. Угодно ли ви е да чуете какви са обстоятелствата, които доведоха до гибелта на Самуел?

— Зная всички обстоятелства около неговата гибел.

— Угодно ли ви е да чуете каква роля съм изиграл аз в тази трагедия.

— Хайдрих — говори ли ви нещо това име?

— Да това е началникът на вашата тайна полиция.

— Той ме извика и ме помоли да отида във вилата, където държаха вашия брат. „Нали вие се познавате с него?“ — попита той. „Да“ — отговорих аз. — Не отблизо, но сме вършили някои работи през двадесет и седмидесятина година.“ — „Склонете го да се съгласи с версията, която му е предложена от Айхман, и ние ще го пуснем да си замине за Америка. Ако обещае да мълчи в Шатите за това, как са го обработвали, но не удържи на думата си — тогава ние ще ви покажем на вас как обръщават на Принцалбрехтщрасе.“ — „Аз не искам да бъда негодни, обертгруппенюрер. Искам да ми дадете думата на германец: ако Дигон мълчи за това, как са го мъчили, вие ще го пуснете.“ — „Давам ви дума“. И аз отидох при Самуел, той ми каза какво му предлага Айхман. „Но аз ще се върна у дома — каза той — и ще разкажа всичко там, приятелю, всичко!“ „Но това ще погуби мене тук — казах му аз — нали аз гарантирам за вас пред властите“. „Какво могат те без вас? — попита той. — Какво? Вие им давате мощностите, с които те заплашват света. Ще излезете на пресконференция и ще

— 39 —

кажете, че аз съм подъл свирен, излъгал съм ви и че всичко, казано от банкера, е лъжа и клевета срещу айхман.“ Не искам да ви лъжа, господин Дигон, аз уговарях Самуел да не прави това, да не ме излага на удар. Той беше неумолим. В края на краищата ние се разбрахме, че той след като се измъкне от Германия, ще се нахвърли срещу мен с нападки като срещу помагач на нацистите, като техен адвокат и по такъв начин ще ме предпази от преследването на гестапо. На другия ден Хайдрих ме извика и каза, че записът на моя разговор с Дигон е на неговата маса. И той ми даде възможност да чуя този разговор. Аз съм виновен в глупост, в доверчивост, но за нищо повече не съм виновен. А след това Хайдрих напечатва във вестниците, че на мене се предават парите на „верейския банкер Дигон...“ Сега вие имате право да произнесете вашата присъда.

Дигон даже замисли от омраза. Той стисна юмруци за да не му треперят пръстите. „Ти ще бъдеш откъснен, братко мой — каза си той — аз ще сваля този нацист в кратката си като на заклание... Ти ще бъдеш откъснен, Самуел...“

— Какво пък, тази версия е точно съобразена с цялата механика на вашата проклета държава. Вие сте много страшен човек Дорнброк. Аз имам фотографии на цялото дело на брат ми. И даже съобщенията на службата за наблюдение защо записът на разговора е бил прекъснат. Тогава вие със Самуел сте излезли от стаята, бойки се от апаратура за подслушване. Не е ли така? А ето и вашият разговор с Айхман също е у мене...“

— Това е фалшификация на Хайдрих.

— Има показания на пазача и на лекаря.

— Те са хора на гестапо... Дигон стана от табуретката, приближи се до Дорнброк и го удари с юмрук в лицето. После той го събра на пода и започна да го тълче с крака. Тази сцена беше страшна: белокозият, висок като върлина Дорнброк лежеше на пода, а малкият, почервенял цялост облян в сънзи Дигон, пъхтейки, го тълче с крака. А после, останал без сили, той се отпусна на циментовия под до Дорнброк. Озвни вдигна окървавения си лице и сложи ръка с изпознати пръсти върху рамото на Дигон:

— Само не крещете — прошепна той. — Може да чуе охраната, само не викайте...

(Следва)

Ангел ЛИЧЕВ

ХУДОЖНИК С ДЪЛБОКА МКСЪЛ

то му бѣдеше, за красотата и светли помисли — задача и на театъра.

— Това беше една много сложна задача, поради характера на самата завеса — казва художникът. — Защото това не е картина.

По думите на Леа Гундик, видна немска художничка, с име в световното изобразително изкуство, почетен председател на Съюза на художниците в ГДР, проектът на Григор Спиридонов е значително художествено обобщение на общочовешко то развитие. Тя намира решението за твърде национално по характер главно по външното в него човешко отношение. Нейната оценка завършва така: „Смело, въздействащо произведение с общочовешко значение“.

Не би ли могло да се каже същото и за цялото творчество на художника? Мисля, че да. И аз съм убеден, че Григор Спиридонов ги приема и като задължение за бъдещата си работа. Картонът на завесата в мащаб 1:1 е вече готов. Сега цялото внимание на твореца е насочено над работата по цветния проект, по който в Краков ще се изпълни голяма, обществена стойност.

Григор Спиридонов дойде във Велико Търново преди десетина години. Макар да не е роден в този град, нито да се е клеп, че остава в него завинаги, с това, което е направил досега, той ще си остане великотърновец. Самобитен, находчив и прозорлив, тук той навлезе в един безкраен резерват от теми, които обикна от все сърце, стопли ги с обичта си и им даде необикновен живот. Той беше първият. Сега са много зина. Бих казал, че след него се създаде ново направление в художественото праведване на историческата тема.

— Стремехът ми е да тирам историческата тема като съвременна, отговаряща на новите задачи на изобразителното изкуство — споделя той и с присъщата си скромност веднага добавя: — Дали успявам, не знам, но за мен това е познание за движещите сили в нашето развитие, нещо, без което изкуството е няма и не може да стигне до съзнанието на повече хора.

Това е отговор и на въпроса за изразите му средства, които внушават и водят към големия резултат, не самоцелно и не по външен начин. У него съдържание и форма имат пълно съответствие и дават живот на графичните му и живописни творби. В тях гледаш и четеш мисъл, която е пределно ясна и в същото време дълбока. Да вземем картината му от Втората национална изложба на историческа тема „Василий българоубиец“, един много познат сюжет, рисуван от десетки художници. Той изоставя романтичната представа за това събитие и го тира като възлово в нашата история, като проверка на моралната устойчивост на нашия народ, с нравствената сила на българина и масите като творци на историята.

Такава мисъл, така съвременен прием той влага сега и в художественото съществуване на завесата за драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ — едно монументално произведение не само по огромния си размер (100 квадратни метра), но и по композицията. Тук, без да има пред вид само нашата история, той показва вечните идеали на човечеството за извоюване на щастливо

обещан да бъде завършен до средата на 1974 година — първият такъв голям у нас.

Разговорът ни беше кратък. Имах чувството, че времето от времето му. Чакаше го много работа — творческа и обществена. Затова и попитаната ни среща, колкото и да беше приятна, протече само на подпътване, което той все отклоняваше.

— Желанието ми е Велико Търново да стане център на изобразителното изкуство. Към това са насочени и усилията на ръководството на нашата група на художниците. Цялата атмосфера на града, богатството на темите и голямата брой талантливи творци са условия това да стане — отсича той.

С него и за него имам много да се говоря, но един творец трябва да бъде познат не по думи, а аз си мисля, че е всемо да го видим в една самостоятелна изложба, за да разберем колко много е това, че го имаме, че е наш.

Илия МОНОВ

На снимката: фрагмент от картон за завеса — гипотина.

„Замразяването“ на мистър Хийт: срещу кого?

Днес в английския език най-голямата от всички думи е думата „инфлация“. И забележително е, че когато говорят за сегашното състояние на своята икономика, англичаните твърде често употребяват тази най-голяма от всички думи. Те я свързват с явление, което също си има типичен термин — „възходяща спирала на наднишните и цените“. Като пряк резултат на „спиралата“, инфлацията е разпознаваема на обезценяване на парите. Казано другояче, тя подяжда и непрекъснато откъсва част след част от покупателната способност на хората. Това значи, че те обединяват, защото днес могат да купят с парите си по-малко, отколкото миналата година, миналата седмица, а дори и вчера.

Английското консервативно правителство на министър-председателя Едуард Хийт обявя, че според него най-доброто засага средство за борба с това зло е „замразяването“ както на размера на възнагражденията, които работещите получават за своя труд, така и на цените, които искат за стоките си на пазара собствениците на предприятия. До тази мярка Хийт прибегна, след като не успя да помири становищата на Конгреса на британските трейдънионите (като представители на работническите професионални организации) и на Конфедерацията на британските индустриалци. На искането на трейдънионите за увеличаване на наднишните, което да върви успоредно с увеличаването на печалбите на собствениците Конфедерацията на индустриалците не измисли отговарящ отказ. Правителството, което участва в качеството си на нешто като посредник между двете споращи страни, пре-

късна безплодните преговори със своето „замразяване“. На пръв поглед това би могло да се стори на някого като мярка на безпристрастна държавна власт, заела се като арбитър да разрешава споровете в промишлеността според общите изисквания на националните интереси. Факт е обаче, че тази „временна мярка“ на консервативните задоволява далеч повече индустриалците, т. е. богатите, отколкото тези, които живеят от определена заплаща, т. е. обикновените английски граждани.

Всъщност английското правителство винаги се е стремело да стовари гестата на борбата с инфлацията върху плещите на трудещите. Още преди „замразяването“ то се опитваше да склони трейдънионите да приемат едно фиксирано (при това минимално) годишно увеличение на наднишните, независимо от процента на печалбите. Искането си Хийт обосновава със това, че на работниците да възнагражденията, които работещите получават за своя труд, така и на цените, които искат за стоките си на пазара собствениците на предприятия. До тази мярка Хийт прибегна, след като не успя да помири становищата на Конгреса на британските трейдънионите (като представители на работническите професионални организации) и на Конфедерацията на британските индустриалци. На искането на трейдънионите за увеличаване на наднишните, което да върви успоредно с увеличаването на печалбите на собствениците Конфедерацията на индустриалците не измисли отговарящ отказ. Правителството, което участва в качеството си на нешто като посредник между двете споращи страни, пре-

Истината обаче е друга и тя бе изречена на 8 октомври от лондонския вестник „Сънди таймс“. Впрочем тази истина се потвърждава и от редица други буржоазни издания в Западна Европа.

По нови пътища към слушателя

Неотдавна във Велико Търново се състоя рецитал на пианистката Лилиана Антова, доцент в Българската държавна консерватория и з. а. Славка Славова. Една нова форма на клавирен рецитал. Едно по-цялостно възприемане същността на музиката чрез духовния портрет на нейния създател.

В рецитала Йоханес Брамс бе застъпен със соната опус 2, балада опус 10 и фантазия опус 116 — програма, обхващаща трите творчески периода на композитора, а сло-весният текст бе изграден върху дневника и кореспонденцията на Клара Шуман и Брамс. По този начин портретът на композитора получи пълна реализация.

Лилиана Антова музикара дълбоко осмислено, постигнати широки линии контрастната соната опус 2, изобилствуваша с младежки чувства, потопи балада опус 10 в мрачни и трагични краски, а фантазия опус 116 прозвуча като една човешка изповед на вече застаряващия Брамс, като монолога, отпратен към човечеството, а монолога на една дълбоко чувствителна, изпълнена с мъдрост творческа личност.

Славка Славова с пестеливи средства, искреност и топлина пренесе слушателите в света на големите творци, проследи артистичната им дейност и жизнена борба, съпроводена с неизбежните сенки и дисонанси.

Да си пожелаем по-чести срещи с подобни творчески изяви.

Нина СТОЙЧЕВА

Нагледни пионерски кръжоци

Във връзка с Пегия нация нашен преглед на техническото и научно творчество на младежта Окръжната комсомолска организация направи с диплом и значка „за постижение в пионерското техническо творчество“ и предметна награда до 100 лева кръжока по ракетомоделизъм — Елена за макет на космодрум „Байконур“ и кръжока на Окръжната станция на младите агробиолози с ръководител Станчо Станев — Велико Търново за „експозиция от пионерската експедиция „Янтра-72“.

Димитър Костадинов Баждаров

Окръжният комитет на БКП и Окръжният комитет на БПФК — Велико Търново с чувство на дълбока скръб съобщават, че на 8. XII. 1972 година в София внезапно почина партийният член и активен борец против фашизма и капитализма Димитър Костадинов Баждаров, първи зам.-министър на финансите, кандидат на икономическите науки и народен представител, роден на 14. II. 1924 г. в гр. Елена.

Израснал в градско прогресивно семейство, той от ранна възраст се включва в редовете на младежкото революционно движение. Като ученик в Еленската гимназия през 1939 година основава ремсова група и взема най-активно участие в нейната дейност.

През 1940 година продължава образованието си в гр. Варна, където се включва в прогресивните среди. След завръщането му в родния град участва в цялата си младежка енергия и жар в борбата срещу фашизма. През

1943 година е секретар на Районния комитет на РМС. Под негово ръководство ремсовата организация укрепва, привлича нови членове, развива голяма дейност по разясняване програмата на Отечествения фронт, подпомага Горнооряховския партизански отряд.

След провал във Варненската гимназия през 1943 годи-

на, той е арестуван и осъден на 15 години затвор.

След победата на 9 септември 1944 г. Баждаров е в първите редици при установяване и укрепване на народната власт. Работи като секретар на Околийския комитет на РМС в Елена, в Областния комитет на РМС в Плевен. Завършва висше образование и аспирантура в Съветския съюз. В продължение на много години той работи в Министерството на финансите, където отдава всички свои сили, знания и енергия за правилното провеждане на икономическата политика на Партията. От 1968 година е издигнат за първи зам.-министър.

Със смъртта на Димитър Баждаров ние губим един прекрасен човек и комунист — верен син на Партията, по светил целия си живот за тържеството на нейните идеи. Поклон пред светлата му памет.

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БКП
ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БПФК
— ВЕЛИКО ТЪРНОВО

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

„А“ РФГ

„ПЕРНИК“ — „ЕТЪР“ 1:0

Перник, 11 декември (по телефона). На стадион „Миньор“, пред около 8000 зрители, се игра срещата от предпоследния кръг на есенния полусезон в елитната група между местния „Перник“ и гостуващия „Етър“. Още в първите минути се разбра, че домакините не могат да разчитат на очакваната лека развръзка. Защото веднага след първия съдийски сигнал „виолетовите“ заиграха така свежо и напористо, като че ли се намираха пред своя публика. Пред Чолаков (1. Пк) се заредиха критични положения. Пернишката публика следеше със затаен дъх изпълненията на двадесет и двамата. Първо Стоян Петров изстреля залп срещу Чолаков, който с мъка избягна удара му. Последнаха още няколко изгодни положения, но шастиего бе все на страната на перничани.

Второто полувреме започна с тотален натиск на домакините. Но до някакъв резултат не се стигна. Напротив — знаейки за какво се борят в този мач, „виолетовите“ отново организираха няколко опасни сдизания, които едва не завършиха с гол. Най-напред Цв. Петров, а след него и Г. Василев останаха сами „гърди с гърди“ срещу вратаря на Перник, но не можаха да нанесат решавашия удар.

И... когато зрители, разочаровани, очакваха вече края на мача, едно разбъркване пред вратата на гостите за най-голяма таяна изненада завърши с удар на Василев (6. Пк), при който топката се отби от гредата, премина голямината и... спря в мрежата 1:0. Може би като доказателство на старата истина, че печели този, който акавря голове!

Какво липсваше на гостите от Велико Търново в този мач?

По наша преценка — зрелост и малко спортно шастие. Защото, ако беше оплозотворено поне едно от създадените четири стопроцентови голови положения, те щяха да се завършат с победа, която напълно заслужаваха.

Съдийската тройка с главен съдия Деян Начев (Пловдив) ръководи компетентно и безпристрастно.

СЪСТАВИТЕ: „ЕТЪР“ — П. Петров, Великов, Велинов, Митов, Грозданов, Ст. Петров, Па-теров, Василев, Цеклов, Митев, Ив. Петров (Миланков); „ПЕРНИК“ — Чолаков, Малинов, Банчев, Стоянов, Евгениев, Василев, Станев, Велинов, Божилков, Абрамов (Йорданов), Славов.

Петър ДИМИТРОВ

Останалите резултати в XVI кръг: Волон — ЖСК „Спартак“ 2:1, Тракия — Ботев 3:1, Черно море — Черноморец 3:0, Лъсков

„Б“ РФГ

„Локомотив“ (ГО) — „Кърпачев“ (ЛЧ) 2:0

Последната среща от есенния дял на първенството на ЛОКОМОТИВ (ГО) и КЪРПАЧЕВ (ЛЧ) от Горна Оряховица организираха на стадиона в град Лески (поради наложението наказание). Началните минути срещу състава на „Кърпачев“ горнооряховци започнаха малко самоуверено, като не ли бяха забранили улавянията на треньора Велев. Но постепенно бранителите заиграха по-агресивно срещу напращащите снажии нападатели на гостите. В средата се почувствува по-голямо напънение с играчи на „Локомотив“, а и нападателите превключиха на по-високи обороти и... до края инициативата премина у локомотивци. В 21-та минута Здравко

Петрунов изведе Георги Кърчев в игра, който след няколко минути последният откри резултата — 1:0. Отново отативно играещият и най-добър на терена в този мач Здравко Петрунов в 50-та минута центрира отляво една топка, която бе засенена от Красимир Трайков и локомотивци поведоха с 2:0.

В 58-та минута бе отсдена дузла в полза на гостите, но Йорданов (9. К) я проигра. Силите на ловчанин бяха вече напълно изчерпани, но прибързаните и неточни действия на нападателите на „Локомотив“ лишиха отбора от още по-изразителна победа.

Иван КОЖУХАРОВ

„Академик“ — „Дунав“ Лом 5:1

След голямата си победа над габровци миналата седмица, в този последен за сезона мач на свой терен, студентите играха с повишено самочувствие срещу гостуващите футболисти от ЛОМ и записаха отново съкрушителна победа.

Още в 6-та минута Босилков (9) със самостоятелен пробив откри резултата — 1:0, а в 24-та минута с техничен удар Метев (3) покочи на 2:0. В 32-та минута Атанасов (5) след изпълнение на главен удар успя да засече отляво топката с глава в — 3:0.

И в 45-та минута преминаха отново при превъзходство на

„Добруджа“ — „Червено знаме“ 1:1

На стадиона в Толбухин червенознаменци започнаха предпазливо, но с голямо движение и воля за победа. Те успяха да притърпят остротата на противниковите атаки. В 36-та минута Стоянов (5, 4 з.) просто поднесе топката на крака на централния нападател на домакините и той отбеляза гол, след като малко преди това, в 30-та минута, съдията си затвори очите при грубо събиране на Николов (11. 4. з.) в наказателното поле. Едва в 76-та минута Николов отбеляза изравняващия гол, след това пас на Димитров. А две минути преди края Димитров пропусна идеална възможност за победен гол на гостите.

Ив. МОШАЛОВ

Ето и крайното класиране за есенния полусезон в групата:

1. „Чард-Орловец“	36—10 28
2. „Бали“	32—11 23
3. „Лудогорец“	22—20 22
4. „Академик“	25—18 20
5. „А. Кърчев“	18—18 18
6. „Кърпачев“	18—16 17
7. „Септ. слава“	20—24 17
8. „Металург“	26—23 16
9. „Локомотив“ (ГО)	20—19 16
10. „Локомотив“ (Рс)	19—19 16
11. „Червено знаме“	17—21 16
12. „Челар“	14—15 15
13. „Батен“	14—23 15
14. „Дунав“	18—27 14
15. „Дом“	16—22 13
16. „Добруджа“	12—23 13
17. „Доростол“	12—23 13
18. „Светкавица“	23—29 12

Телевизия

ВТОРНИК — 12 ДЕКЕМВРИ

10.00 — По света и у нас: 10.35 — „Шастство, което ти ме обещаша“ — филм за децата: 11.05 — „Четвъртият лев“ — документален филм: 11.35 — „Съдиби“ — очерк: 12.00 — Информационен дневник: 15.30 — Международен турнир по тенис: 17.30 — Шестото на Българската телевизия: 17.30 — „Залице“ — предаване за децата: 17.55 — Реклами: 18.00 — Проблеми на съвременността: „Научно-техническата революция и изменението в духовния живот в социалистическото общество“ (Совединение): 18.30 — 18.40 — Куре по руски език: 23-и урок: 19.00 — Международен турнир по фигурно пързаляне — предаване от Москва: 19.50 — Лека пощ. деца: 20.00 — По света и у нас: 20.30 — „Възрастта и любовта“ на младите — първо предаване: 21.00 — Песни от руски композитори: 21.15 — До послезавтра: 21.45 — Филмов очерк за героинята Виолета Яковлева: 21.55 — Баскетбол на кулата на европейските шампиони: „Академик“ (СФ) — „Динамо“ (Букурещ) В паузата: „Новина“.